

Rainer Adolphi – A Berlini Műszaki Egyetem magántanára. Kutatási területei: társadalom- és kultúrfilozófia, politikaelmélet, antropológia, a német idealizmus filozófiája, valamint a 19., illetve a 20. század általános gondolkodástörténete. Legfontosabb publikációi: *Spekulative Begründung und inhaltliche Erkenntnis in der praktischen Philosophie Hegels* (1989); *Das antike Denken in der Philosophie Schellings* (2004, szerk.).

Andrew Buchwalter – az Észak-Floridai Egyetem Filozófiai Intézetének filozófia-professzora és vezetője. 1993–94-ben a Ruhr-Universität Bochum Fulbright-vendégprofesszora. Számos publikáció szerzője Hegel társadalmi és politikai gondolkodásának témájában, többek között a *Culture and Democracy: Social and Ethical Issues in Public Support for the Arts and Humanities* című kötet szerkesztője.

Paul Cobben – a modern filozófia történetének professzora a Tilburgi Egyetemen (Hollandia). 2006 óta a hollandiai flamand Német Idealizmus Központ elnöke. Kutatói tevékenységének központi kérdése, hogyan lehet elgondolni a német idealizmus hagyományához csatlakozva a jogállam intézményeit a globalizáció korában. Legfontosabb publikációi: *De autonomie van het subject in de verwetenschappelijke samenleving* (A szubjektum autonómiája az el tudományosodott társadalomban, 1988); *Das endliche Selbst. Identität (und Differenz) zwischen Hegels »Phänomenologie des Geistes« und Heideggers »Sein und Zeit«* (1999); *Das Gesetz der multikulturellen Gesellschaft. Eine Aktualisierung von Hegels »Grundlinien der Philosophie des Rechts«* (2002); *Hegel-Lexikon* (szerk., 2006).

Paul Cruysberghs – a Leuveni Katolikus Egyetem (Belgium) Filozófiai Intézetének professzora; esztétikát, filozófiai antropológiát és európai társadalmi-politikai gondolkodást oktat. A Kulturális és Filozófiai Kutatóközpont igazgatója. Főképp antropológiai, esztétikai és politikai témákról publikál, különösen a német idealizmus és Kierkegaard kapcsán. A 2006-ban megjelent *Hegel-Lexikon* (Wissenschaftliche Buchgesellschaft, Darmstadt) társszerkesztője.

Kristina Engelhard – a Kölni Egyetem oktatója, a Bristoli Egyetem „Metaphysics of science” programjának tagja. Kutatási területe: metafizika, ismeretelmélet, gyakorlati filozófia, illetve Leibniz, valamint a német idealizmus filozófiája. Kötete: *Das Einfache und die Materie. Untersuchungen zu Kants Antinomie der Teilung* (2005).

Volker Gerhardt – A Berlini Humboldt Egyetem gyakorlati filozófia professzora, a Berlin-Brandenburgi Tudományos Akadémia alelnöke, 2001-ben a német szövetségi kormány Nemzeti Etikai Tanácsának tagja. A Berlin-Brandenburgi Tudományos Akadémia Nietzsche-, illetve Kant-bizottságának elnöke; Friedrich Nietzsche művei kritikai összkiadásának (KGW) társ-szerkesztője. Legfontosabb kötetei: *Pathos und Distanz* (1989); *Friedrich Nietzsche* (1992; magyarul: 1998); *Immanuel Kant: Zum ewigen Frieden* (1995); *Vom Willen zur Macht* (1996); *Selbstbestimmung. Das Prinzip der Individualität* (1999); *Individualität. Das Element der Welt* (2000); *Der Mensch wird geboren. Kleine Apologie der Humanität* (2001); *Immanuel Kant. Vernunft und Leben* (2002); *Die angeborene Würde des Menschen* (2004); *Partizipation. Das Prinzip der Politik* (2007).

Francesca Menegoni – a Padovai Egyetem filozófiaprofesszora. Legfontosabb publikációi: *Moralità e morale in Hegel* (1982); *Finalità e destinazione morale nella “Critica del Giudizio” di Kant* (1988); *Soggetto e struttura dell’agire in Hegel* (1993); *La “Critica del Giudizio” di Kant. Introduzione alla lettura* (1995); *Le ragioni della speranza* (2001); *Das Endliche und das Unendliche in Hegels Denken* (társszerk., L. Illetterati közösen, 2004); *Fede e religione in Kant (1775–1798)* (2005).

Dean Moyar – a Johns Hopkins Egyetem Filozófiai Intézetének tanára. 2002-ben szerzett doktori diplomát a Chicagói Egyetemen, Robert Pippin szakmai irányításával. Legfontosabb publikációi: *Hegel’s Phenomenology of Spirit: A Critical Guide* (társszerk., Michael Quantéval közösen, előkészületben); *Routledge Companion to Nineteenth Century Philosophy* (szerk., előkészületben). Jelenleg *Hegel’s Conscience: Moral Agency and the Method of Self-Consciousness* című kéziratán dolgozik.

Michael Quante – a Kölni Egyetem Gyakorlati Filozófia Tanszékének professzora, a Husserl-Archívum társigazgatója, az Etika az Élettudományokban Intézet igazgatója, a Német Filozófiai Társaság ügyvezető titkára. Az *Ethical Theory and Moral Practice* folyóirat szerkesztője; a következő folyóiratok szerkesztőbizottságának tagja: *Medicine, Health Care and Philosophy*; *Ethik in der Medizin*; *Zeitschrift für philosophische Forschung*. Kutatási területei: gyakorlati filozófia (etika, politikai-, jog- és társadalomfilozófia); német idealizmus; orvosi-, illetve bioetika. Monográfiák: *Hegels Begriff der Handlung* (1993); *Ethik der Organtransplantation* (J. S. Ach-hal és M. Anderheidennel közösen, 2000); *Personales Leben und menschlicher Tod* (2002); *Einführung in die Allgemeine Ethik* (2003); *Hegel’s Concept of Action* (2004); *Enabling Social Europe* (nyolc szerzőből álló interdiszciplináris kutatócsoport keretében, 2005); *Person* (2007).

Rózsa Erzsébet – professzor, a Debreceni Egyetem Filozófia Tanszékének vezetője, az MTA doktora, az MTA Filozófiai Bizottságának tagja, az Internationale Hegel-Gesellschaft vezetőségének tagja. Kutatási területei: Kant, a német idealizmus és Hegel filozófiája; Lukács György és a Budapesti Iskola munkássága; európai kultúra, európai identitás. Fontosabb könyvpublikációi: *Hegel gazdaságfilozófiája* (1993); *Heller Ágnes – a frónézis filozófusa* (1997); *Vermittlung und Versöhnung. Die Aktualität von Hegels Denken für ein zusammenwachsendes Europa* (szerk., Michael Quantéval közösen, 2001); *Az aktuális Hegel* (szerk., Michael Quantéval közösen, 2003); *Versöhnung und System. Zu Grundmotiven von Hegels praktischer Philosophie* (2005); *Hegels Konzeption der praktischen Individualität* (2007).

Hans-Christoph Schmidt am Busch – 2000-ben szerzett filozófiai doktorátust a Münsteri Egyetemen Ludwig Siepnél. Tudományos asszisztens a friedrichshafeni Zeppelin Egyetem politikai gazdaságtan tanszékén. Kutatási területei: német idealizmus, politikai- és társadalomfilozófia, a gazdasági elméletek története. Fontosabb publikációk: *Hegels Begriff der Arbeit* (2002); *Religiöse Hingabe oder soziale Freiheit. Die saint-simonistische Theorie und die Hegelsche Sozialphilosophie* (2007); szerkesztett kötetek: *Heinrich Scholz. Logiker, Philosoph, Theologe* (társszerk.: K. F. Wehmeier, 2005); *Hegelianismus und Saint-Simonismus* (társszerk.: L. Siep, H.-U. Thamer, N. Waszek, 2007).

David P. Schweikard – a Kölni Egyetem tudományos munkatársa. Kutatási területe: társadalomfilozófia, cselekvésemélet, alkalmazott etika, a német idealizmus (különösen Hegel) filozófiája, az amerikai idealizmus és a pragmatizmus filozófiája. Fontosabb publikációk: „Joint Actions and Group Agents”, *Philosophy of the Social Sciences* (társszerző: Philip Pettit, 2006); „...die Bestimmung der Individuen ist, ein allgemeines Leben zu führen« – La struttura metafisica della filosofia sociale di Hegel”, *Quaderni di Teoria Sociale* (társszerző: Michael Quante, 2005).

Weiss János – 1957-ben Szűrben született magyarországi német családban. A pécsi egyetemen közgazdaságtant, a budapestin filozófiát tanult. 1987 és 1997 között Németországban élt, ahol Jürgen Habermasnál, Manfred Franknál és Albrecht Wellmernél folytatott tanulmányokat. 1991-ben kandidált *Az esztétikum konstrukciója Adornónál* című könyvével; filozófiából 1997-ben habilitált a debreceni egyetemen; 2000-ben védte meg *Die Konstitution des Staates* című MTA-doktori értekezését; 2006-ban habilitált közgazdaságtanból. 1998 óta a Pécsi Egyetem Bölcsészettudományi Karának professzora.